

»Rimeligt arbejde« er et videre begreb end »passende arbejde« efter § 63, stk. 1, nr. 1, i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

I arbejdsministeriets vejledning til bekendtgørelsen om arbejdstilbud til ledige er udtrykket »rimeligt arbejde« kommenteret, og der er angivet nogle eksempler på, hvad der hidtil *ikke* er blevet anset for »rimeligt arbejde«. Som et typisk eksempel på et »rimeligt arbejde« i forhold til et »passende arbejde« kan nævnes, at et ufaglært arbejde normalt ikke vil være »passende« for en faglært, mens det kan være »rimeligt« for den pågældende.

Som det ses, er et »rimeligt arbejde« ikke en særlig type job, men helt almindelige job, der kan være rimelige/urimelige i forhold til en bestemt ledig. Alle job kan derfor teoretisk være »rimelige«, og det har derfor ingen mening at prøve at beskrive særlige muligheder for »rimelige« job.

Spørgsmål 264:

»I anledning af, at arbejdsministeren har givet udtryk for, at hun er indstillet på at indskærpe arbejdsformidlingen pligten til med alle til rådighed værende midler at skaffe rimeligt arbejde til de langtidsledige, ønskes oplyst, hvilke midler arbejdsministeren tænker på.

I hvilket omfang kan disse midler i dag skaffe job?»

Svar:

Det kan indskræpes AF, at den i særlig grad skal have opmærksomheden henledt på den pågældende gruppe arbejdssøgende og dens kvalifikationer.

Det kan i forbindelse med det konkrete anvisningsarbejde være nødvendigt med en effektivisering og forbedring af AFs kendskab til de arbejdssøgendes kvalifikationer, således at det sikres, at informationerne har den fornødne aktualitet og kvalitet. Arbejdet skal endvidere tilrettelægges således, at AF får mulighed for hurtigt og præcist at skaffe sig et overblik over de relevante arbejdssøgende. En udvidet anvendelse af EDB kan være et vigtigt redskab til at forbedre mulighederne for at besætte ledige job med kvalificerede fra den pågældende gruppe arbejdssøgende.

Spørgsmål 265:

»Er arbejdsministeren enig i det synspunkt, at andelen af langtidsledige, som faktisk ønsker et job, er afhængig af de pågældendes uddannelsesmæssige forudsætninger/kvalifikationsmæssige forudsætninger og uddannelsesønsker?

Kan arbejdsministeren ud fra listen over uddannelsesstilbud og ud fra viden om de langtidslediges forudsætninger give konkrete eksempler på, hvor man med rimelighed kan sige at langtidsledige kan undlade at tage imod et uddannelsesstilbud og alligevel være berettiget til et andet?»

Spørgsmål 267:

»Hvilke rettigheder har de ledige, hvis de ikke får et tilbud om uddannelse?

Kommer den ledige i denne situation på forlænget dagpenget?»

Svar:

De seneste års erfaringer fra arbejdstilbudsordningen tyder på, at stort set alle langtidsledige uanset deres uddannelsesmæssige forudsætninger og kvalifikationer ønsker et job. Således var det kun 4 pct. af samtlige berettigede til et arbejdstilbud, der i hvert af årene 1983 og 1984 ikke ønskede at modtage et arbejdstilbud.

I forbindelse med arbejdstilbudsordningen er den ledige berettiget til at modtage et tilbud om arbejde, men en tilsvarende ret vil ikke gælde under uddannelsesyddelsesordningen. Her er det den ledige selv, som skal finde en egnet uddannelsesplads, hvilket kan ske inden for hele uddannelsessystemet, og det er op til den ledige selv at vælge en uddannelse på baggrund af vejledning og rådgivning fra arbejdsformidlingen.

Det har således ingen mening at spørge, som der er gjort i anden halvdel af spørgsmål 265, om eksempler på, hvor langtidsledige kan undlade at tage imod et uddannelsesstilbud, da uddannelsesordningen ikke indebærer, at de ledige vil modtage tilbud om uddannelse.

Hvis de ledige ikke er i stand til at skaffe en uddannelsesplads, vil de kunne fortsætte med at modtage arbejdsløshedsdagpenge i hele den periode, hvor de opfylder 26 ugers reglen. Den ydelse, de ledige vil modtage, vil ligge på samme niveau, som hvis de havde